

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De geomantia; de arte geomantiae - Cod. Karlsruhe 1769

[S.l.], [um 1600]

Capvt II.

[urn:nbn:de:bsz:31-250045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-250045)

DE MAGIA
CAPVT II.

AN OMNES EFFECTVS MAGIÆ
sint simulati & tantum apparentes, hoc est, non ta-
les reuera quales videntur; an verò sint aliqui
eius effectus etiam veri & naturales, nem-
pe tales reuera quales vi-
dentur.

NONNULLOS effectus Magorum natura-
les & veros esse, tum ex sacris literis, tum ex
aljs probatis historijs compertum est. Nam ope-
ra Magorum Pharaonis vera fuisse, satis indicat
scriptura cap. 7. Exòdi; itaque sentiunt Origines
& Augustinus. Id quoque declarat Samuel à Phi-
tonissa susciatus; quem fuisse verum Samuelem,
licet nonnulli in dubium verterint, tamen au-
ctor libri Ecclesiastici cap. 46 nos dubitare non si-
nit. Ad hæc Dominus noster ait venturos pseudo-
prophetas tempore Antichristi, qui faciant pro-
digia & Portenta magna: quæ S. Paulus vocat mè-
dacia, non quod omnia per se & sua natura falsa;
sed quòd fient ad persuadendum falsum, & ad de-
cipiendos homines, & quòd putabuntur esse vera
miracula, hoc est, supernaturalia opera, cum non
sint talia. Nonne DEVS Deuteronom. 13. denun-
ciat venturos pseudopphetas prædicentes futu-
rum aliquod portentum, quod ita veniet, vt ab il-
lis fuerat prædictum? Dæmones item naturali so-
lertia, quæ summa illis est, & scientia cunctarum
rerum naturalium quam propter peccatum non
amiserunt; denique longissimi temporis experien-
tia qua pollent, occultas & admirandas rerum fa-
cul-

Matth. 24.

2. Thess. 2.

cultates & virtutis, ipsarumque rerum inter se vel sympathiam vel antipathiam, & quemadmodum inuicem applicari & temperari debeant, quò mirabiles & inuistatos effectus producant, optimè norunt, & per Magos ministros suos præstare possunt. Atque hæc est doctrina B. Augustini in lib. 3. de Trinitate, cap. 7. & 8. in libro Octoginta trium quæstionum, quæst. 79. & in quæstione 22. in Exodum, à Christianis Philosophis iuxta & Scholasticis Theologis recepta. Neque possumus negare (sunt enim multis Romanæ historiæ scriptoribus prodita) duarum Romanarum mulierum duo facta perquam memorabilia. Cum enim mater deorum ex Pessinute Phrygiæ, nauì adueheretur Romanam; ita dicitur hæsisse in Tiberi, vt non hominum, nõ bouum vi moueri loco posset. Q. Claudia vestalis quò suam castitatem probaret, discinxit se, zonamque nauì alligans, eam quo volebat, deduxit. Thucia quoque vestalis quò suam etiã probaret pudicitiam, aquam Tiberi haustam cribro tulit vsq; ad capitolium, anno vrbs conditæ sexcentesimo nono, vt tradit Plinius lib. 28. cap. 2. Nec possumus inficiari opera Magorum, homines feminasue inflammari ad libidines, & ad amores antè exosos: cuius rei exemplum affert S. Hieronymus in vita Hilarionis à nobis supra commemoratum. Quamquam duo illa quæ virgines illas vestales egisse diximus, putat S. Thomas in Quæstionibus de potentia, quæst. 6. art. 5. etiam ministerio bonorum Angelorum DEO sic volente, castitatis virtutem & præstantiam commendare & probare hominibus, fieri potuisse.

CAETERVM plurima Magorum opera esse simu-

Notabilis sententia B. Thomas.

LIBER PRIMVS.

81

simulata, fallentia oculos spectantium, nudamque tantum eorum quæ repræsentant imaginem, non autem veram naturam habentia, multi tradiderunt atque compererunt; & ego facillè credo. Tales fuerunt (si tamen fuerunt) admirandæ metamorphoses, quas à Varrone proditas commemorat B. Augustinus lib. 15. de Ciuitate Dei, cap. 17. & 18. de socijs Vlyssis à Circe mutatis in varias bestias, de socijs Diomedis in aues conuersis, de Arcadibus traiecto quodam stagno transformatis in Lupos, de stabularijs quibusdam mulieribus, quas narrat B. Augustinus suo tempore in Italia viatores quibus caseum dabant veneficijs imbutum, mutare solitas in iumenta, eorumque opera ad portanda onera aliquandiu vsas, rursus in pristinas hominum figuras reformasse.

Tale quoque fuit quod Philostratus lib. 4. capite 5. tradit accidisse Apollonio: erat enim quædam lamia quæ speciem gerens pulchræ mulieris, simulabat se captam amore cuiusdam Menippi iuuenis formosi, ei velle nubere. Die igitur nuptijs dicato mulier illa conuiuium apparauit lautissimum, maxima auri, argenti, ornamentorum, omnis generis vini & dapum copia instructissimum, quo cum ingressus esset Apollonius, ad eos qui aderant conuersus, inquit: Tantali hortos videtis, qui, sicut Homerus scribit, apparebāt esse aliquid, cum nihil tamen essent: talè enim esse hunc omnè apparatus existimare debetis: neque enim quæ apparet materia, vlla subest, sed materiæ duntaxat simularchrum est & imago. Hæc autem sponsa, vna est è numero lamiarū, quas aliqui laruas aliqui lemres appellant. Sunt autem ad amorem &

evne -

manas carnes vehementer expetunt, venerorum cupidine alliciētes eos quos cupiunt postea deuorare. Atque his dictis totus ille apparatus ex oculis omnium euauit: & illa mulier sese Lamiam esse confessa est, & voluisse Menippum voluptatibus explere, vt eius postea corpus deuoraret: cōsueuiffe enim pluchrorū iuuenū corporibus vesci, vbi ad summā sanguinis abundantia peruenissent. Non sunt admodum dissimilia quę 26. quęst. cap. 5. Episcopi, de nonnullis srygibus narrantur, quas dæmones delusa earum imaginatione credere faciebāt, longa terrarū spatia per aëra equitando conficere, & cum Diana & Herodiade in amœnissimis locis iucūdisimè epulari & ludere; cum neque verè transferrentur, neque personis, quibus credebant, adessent, sed tantum imaginationum ludificatione.

Hoc etiam euidentissimis rationibus probari potest. Magi enim promittunt se ex lapidibus vel lignis leones vel lupos subito producere posse; & nonnunquam in spectaculis ex terra faciunt subito existere leones vel lupos: constat autem eiusmodi animalia perfecta citra supernaturalem Dei potentia nulla ratione gigni posse nisi ex semine; nec ad iustā magnitudinē, nisi statis temporū interuallis peruenire posse. Dicūtur etiam mortui à Magis reuocati ad vitā, sicut traditū est de puella illa quam Appollonius reuiuiscere fecit, & de Alceste quondā ab Hercule ad vitā restituta. Plinius etiā lib. 7. c. 37. narrat Asclepiadē celeberrimū tempore Pompeij Magni medicum, quendam hominē mortuum ē funere retulisse & seruasse. Non posse autem Magos verè mortuos ad vitam reuocare, ita concluditur: Si animus hominis est mortalis, non

*Nulla vi
arte magica
posse mortuos
reuiuiscere.*

potest semel extinctus idem numero reuiuiscere; sin autem est, vti verè est, immortalis, non potest vllis hominum vel demonum artificijs, vel vllis naturalium agètiũ viribus rursus ad corpus suum animandum viuificandumque reuocari: nam cū sit immaterialis & incorporeus, est supra omnis naturæ corporeæ facultates; nec vllius rei creatæ potestati subiacet. Necessè est igitur, resurrectiones mortuorum quæ à magis factæ narrantur, vel esse fabulosas, vel fuisse simulatas, & tantum, in speciem factas.

CAPVT III.

AN SIT ALIQUA MAGIA NATURALIS.

LICET iam vsus obtinuerit vt nomē Magiæ ferè in malam partem accipiatur, pro ea nimirũ arte quæ opera & adiniculo demonum res mirabiles vel facit vel facere simulat; & Magi vulgo dicantur qui ex commercio quod habent cum demonibus, res stupendas efficiant veluti sunt præstigiatores, incantatores, Necromantici, & alij maleici homines: Attamen nec nomē Magiæ absolutè & præcisè sumptum hoc significat, nec à principio sic fuit vsurpatum, sed vniuersè pro quadam facultate, per quam homines efficiebant res inusitatas & admirandas ratione quadam occulta, & alijs hominibus incognita. Sic generaliter sumpta Magia dupliciter diuidi potest: altera enim est naturalis, altera non naturalis. Naturalè voco, quæ cognitione & applicatione quarundam singularium virtutum, quæ sunt in rebus naturalibus, quæ iue latent sc. è mortales, agentia &